

Kázání Růžďka 16.3.2025

Význam pravého půstu (vstup 286,1)

Introit: **Ztišením se sluší tebe chválit, Bože, na Sijónu, plnit tobě sliby. K tobě, jenž modlitby slyšíš, přichází veškeré tvorstvo. Přemohly mě nepravosti, našich nevěrností jenom ty nás zprostitíš. Blaze tomu, koho vyvolíš a přijmeš, aby směl pobývat ve tvých nádvořích. Tam se budem sytit dary tvého domu, tvého svatého chrámu. (Žalm 5, 2-5)**

Píseň 58

Modlitba

Čtení: Izajáš 58, 1-11

Píseň 394

Text kázání: Matouš 6, 1-18

Milí přátelé, bratři a sestry,

nacházíme se v postním období před Velikonocemi. Na páteční spojené mládeži s křesťanskými sbory ze Vsetína bylo slovo o významu půstu. Ve čtvrtek na staršovstvu toto téma také přišlo na přetřes. Zazněla tam otázka: **Dodržuje půst dneska ještě někdo?** Na té mládeži to zase zaznělo tak, že půst je dobrovolná, ale dobrá výzva. Takový jarní restart, Obnova sil. A postní období před Velikonocemi k tomu nabízí zvlášť vhodnou příležitost. Téma půstu znělo i na pondělní pastorálce. Na otázku proč postní období takto po zimě, tam zazněl argument, že kdysi s koncem zimy lidem docházeli potraviny, a tak i proto se asi postili. Tento argument byl ale vyvrácen otázkou, jak to ale mají v Austrálii, nebo v Jižní Americe. Ti Velikonoce slaví vlastně na podzim.

Jak to máte vy, bratři a sestry? Jak vnímáte postní období? A postíte se nějakým způsobem? Dodržujete půst? Tam kde to zlidovělo, kde se z toho stal jen jakýsi zvyk nebo folklor, tam se z toho pravý význam půstu vytratil. Protože co je pravým významem půstu? K čemu nás má přivést? Tu odpověď najdeme v tom Izajáši: **Den co den se mne dotazují, chtějí poznat moje cesty jako pronárod, jenž koná spravedlnost a řád svého Boha neopouští; na spravedlivé řády se mě doptávají, chtěli by mít Boha blízko. „Proč se postíme, a nevšímáš si toho? Pokořujeme se, a nebereš to na vědomí.“** Izraelci se postili proto, aby měli Boha blízko. Aby se přiblížili k Bohu. Dalo by se tedy říct, že půst je vhodný prostředek k tomu, aby se člověk přiblížil víc k Bohu. Takovým názorným příkladem nám je vlastně sám Pán Ježíš. Odchází na pusté místo, aby byl oprostěn od vlivu okolí. Aby nebyl rušen a mohl se soustředit pouze na svého Otce. Ale i tam byl vlastně rušen. Pokoušel ho ďábel. Ponoukal ho žádostivými myšlenkami. Ježíš jim ale odolal a pak **Ho začali obsluhovat andělé.** Ježíš nám vlastně ukazuje správnou cestu. Neznamená to ale, že máme jít na poušť, nebrat si žádné jídlo a vydržet tam o hladu 40 dní. V Matoušově evangeliu v Ježíšově kázání na hoře jsme četli: **Když ty se modlíš, vejdi do svého pokojíku, zavři za sebou dveře a modli se k svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.** Co tím Ježíš chce říct? Chceš-li se přiblížit k Bohu, chceš-li s Ním zakusit radost ze společenství s Ním, tak máš zavřít dveře před tímto světem a být s Pánem zcela sám. Já vím, že dnes zejména mladí se rádi zavřou do svých pokojíků, ale z jiného důvodu. Nemodlí se. Nepřipojí se na Boha. Naopak se připojí k tomuto světu přes internet. A proto musíme dnes vykládat Ježíšův výrok více do hloubky. Kdysi v pokojíku nebyly počítače a mobily. Maximálně nějaké knihy. Ale v době Pána Ježíše tam toho nebylo moc, co by člověka rozptylovalo. **Proto vejít do svého pokojíku a zavřít za sebou dveře dnes znamená vypnout to vše, co mne rozptyluje. A být s Bohem zcela sám.** Dnes i my mnozí dospělí jsme mnohdy přilepeni na mobilech dlouhou dobu.

V právě prošlém týdnu jsem 4x vezl svého strýce na zubní pohotovost do Ostravy. A když jsme tam byli ve středu večer naposledy, tak tam byla dlouhá řada, nebo spíše chumel čekajících až hodně ven. Čekali jsme tam skoro 3 hodiny. A když jsem místo něj stál v řadě, aby si strýc mohl sednout, tak tam byl takový zvláštní úkaz. Lidi, kteří neměli vytáhlý mobil, nervózně přešlapovali z místa na místo, jistě i díky bolesti a strachu. No, ale pak v té řadě byli mnozí, kteří si na mobilu něco četli, nebo surfovali na internetu. A ti byli celkem v klidu. No a já, kdybych měl data, tak bych si mobil asi vytáhl taky, protože zrovna jak na potvoru v postní době začíná play of ☺. Ale protože jsem neměl možnost připojení, tak jsem využil tento „prostož“ k dobré věci. Začal jsem se modlit a zároveň i Bohu naslouchat. A měl jsem z toho až nadpřirozenou radost a tak hluboký pokoj. Ani trochu nervozity. A zároveň jsem vnímal, jak z toho, že tam jsme se svým strýcem už počtvrté, má radost i Bůh. Já prostě v té chvíli vnímal, že jsem přesně na tom místě, na kterém mě Bůh chtěl mít. A proto jsem měl tak velkou radost z toho. A modlil jsem se: **Pane, dej, ať títo všichni lidé tě mohou poznat, dotkni se jich, ať se k tobě obrátí. Žehnám jim tvým jménem.**

A tak i ten půst, milí přátelé, dnes dostává možná trochu jiný význam. Především je to věc dobrovolná. Bůh nikoho k ničemu nenutí. Ale pokud ty sám se chceš někam posunout, přiblížit se k Bohu, obnovit s Ním vztah, nebo ho ještě více prohloubit, pak to neznámá, že přestaneš nutně jíst. Ale můžeš se na čas vzdát něčeho, třeba sladkého, nebo alkoholu, nebo třeba nějaké zábavy a věnovat tento čas skutečně Bohu. Třeba na takovou modlitební procházku zajít do přírody. Ježíš zakusil obrovskou radost, když Ho po jeho půstu obsluhovali andělé, mnozí bibličtí svědkové se radovali v Bohu, když Ho vytrvale hledali a našli. I dnes se raduje spousta křesťanů, kteří se k Bohu přiblíží, a když mohou hluboký pokoj a radost prožívat i já, proč bys nemohl i ty? Anebo si myslíte, že půst je o smutku? Co o tom říká sám Ježíš? **A když se postíte, netvařte se utrápeně jako pokrytci; ti zanedbávají svůj vzhled, aby lidem ukazovali, že se postí; amen, pravím vám, už mají svou odměnu. Když ty se postíš, potři svou hlavu olejem a tvář svou umyj, abys neukazoval lidem, že se postíš, ale svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.** Milí přátelé, jako křesťané máme zářit Božím světlem. Čím více budeme Bohu blíž, tím více světla budeme mít. My nepotřebujeme lidem ukazovat nějakou nábožnou zarputilost. Ta je odpudivá, nepřitažlivá. To co ale přitahuje je Boží tajemné světlo v nás, Duch svatý, Duch Kristův, Boží pokoj jak řeka a radost, že jsem v Boží blízkosti. Proto je tak dobré a úžasné se přibližovat co nejdříve k Bohu.

A na tom nemění nic ani ten fakt, že v tom postním období máme k tomu opravdu vhodnou příležitost. Protože v tom přiblížení se Kristu můžeme rozjímat nad cestou Pána Ježíše do Jeruzaléma a pak na Golgotu. Co prožíval, když to takhle dopředu věděl? Přestože se mohl cítit osamocen a nepochopen, tak přesto se chodil modlit ke svému Otci o samotě. A u Něho čerpal sílu, pokoj i radost. A předával ji dál. Mnohým způsobil radost, přestože směřoval na kříž, vždyť přece také věděl, že křížem to nekončí. Vzpomeňme např. obrovskou radost Marie a Marty, když jim vzkřísil jejich zesnulého bratra Lazara.

Pán nás, bratři a sestry, k takové radosti zve. K radosti ze vzkříšení. Avšak abychom ji mohli prožívat, musí být nejprve ten kříž. A co je kříž? Na něm jsou přibity naše hříchy. Pokud ale ty sám zůstáváš v nějakém hříchu, v tvrdosti a hořkosti srdce, v neodpuštění, jak bys mohl být plný radosti? Jak bys mohl prožívat radost vzkříšení, když jsi svému hříchu nedal zemřít na kříži? Copak se smíchá ve tvém srdci tma se světlem? Pokud je tam tma, tak tam není světlo. A pokud tam přijde světlo, pak tam není tma. Protože to Boží světlo je mocné, žádná bludička. Je to světlo, které pohltí veškerou tmu. A tak se ptám. Máš to světlo? Pokud máš, tak ho rozsviť! A pokud nemáš? Pak co mu brání, aby do tvého života přišlo? Co brání tomu, aby ses přiblížil k Bohu?

U proroka Izajáše čteme, co bránilo tehdy těm, kteří se Boha ptali. **Proč se postíme a nevšimáš si toho?** Co jim Hospodin odpověděl? **Právě v den, kdy se postíváte, hovíte svým zálibám a honíte všechny své dělníky. Postíte se jenom pro spory a hádky, abyste mohli svévolně udeřit pěstí. Zdalipak půst, který já si přeji, není toto: Rozevřít okovy svévole, rozvázat jha, dát ujařmeným volnost, každé jho rozbít? Cožpak nemáš lámat svůj chléb hladovému, přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez přístřeší? Vidíš-li nahého, obléknout ho, nebýt netečný k vlastní krvi?** Jak vidíme, není to jen o přerušení nějaké záliby, ale o pokání. O odvrácení se od zlých cest, a taky o narovnání svých vztahů, o smíření. O milosrdném srdci, nikoliv o netečném a tvrdém. A jak to máme udělat, když to naše srdce tak nejde změnit? Sami ho opravdu nezměníme. Ale co můžeme změnit je, že můžeme místo něčeho si najít čas a jít před Boha. A být s Ním. A dát Mu své srdce a dovolit Mu, aby nám stvořil nové srdce. Srdce bezelstné, laskavé, milující. A pak se můžeme radovat stejně jako Ježíš. Koneckonců i zde u proroka Izajáše to zaslíbení čteme: **Odstraníš-li ze svého středu jho, hrozící prst a ničemná slova, budeš-li štědrý k hladovému a nasytíš-li ztrápeného, vzejde ti v temnotě světlo a tvůj soumrak bude jak poledne.“ Hospodin tě povede neustále, bude tě sytit i v krajinách vyprahlých, zdatnost dodá tvým kostem; budeš jako zahrada zavlažovaná, jako vodní zřídlo, jemuž se vody neztrácejí.** Není to úžasné zaslíbení? Tak do něho vstupme, třeba právě tím pravým půstem. Amen. Modlitba Píseň 318

Slovo posláni: 1. Petrův 5, 6-9

Požehnání: A Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu, po krátkém utrpení vás obnoví, utvrdí, posílí a postaví na pevný základ. Jemu náleží panství na věky věků! Amen. Píseň 426